

TƯỜNG NIỆM LUẬT SƯ DƯƠNG KIỀN (1939-2015)

DƯƠNG KIỀN vừa là tên thật vừa là bút hiệu. Sinh ngày 28-12-1939 tại Huế. Tốt nghiệp Đại Học Luật Khoa Sài Gòn năm 1962 và sau đó gia nhập Luật Sư Đoàn Tòa Thượng Thẩm Sài Gòn. Ngày tuyên thệ vào nghề Luật Sư là ngày 16 tháng 8 năm 1962.

Vào tháng 2 năm 1968 Dương Kiên nhập ngũ theo lệnh tổng động viên và sau đó đảm nhiệm chức Phó Ủy Viên Tòa Án Quân Sự Mặt Trận Quân Khu 2.

Về phương diện văn hóa Dương Kiên đã viết văn từ ngày ở Hà Nội trên tuần báo Cải Tạo và Nhân Loại (của cố thi sĩ Đông Hồ xuất bản ở Sài Gòn). Vào năm 1966 Dương Kiên tự xuất bản tác phẩm đầu tay là tập Thơ "THÚ ĐAU THƯƠNG". Dương Kiên đoạt được Giải thưởng Văn Chương Toàn Quốc bộ môn Kịch năm 1966 với kịch bản "SÂN KHẤU". Dương Kiên cũng là chủ bút sáng lập tạp chí Văn Học từ 1962 tới 1965 (Chủ nhiệm là Phạm Kim Thịnh).

Các tác phẩm của Dương Kiên:

- 1- Thú đau thương (thơ, tự xuất bản, 1960)
- 2- Biển trầm lặng (truyện dài, NXB Đông Phương, 1965)
- 3- Kể xa lạ (dịch, NXB Bốn Phương, 1965)
- 4- Sân khấu (kịch, NXB Văn học, 1965)
- 5- Máu của mẹ (truyện ngắn, NXB Thứ tư, 1966)
- 6- Người tù sa mạc (dịch, NXB Thứ tư, 1968)
- 7- Mùa gặt giữa hư vô (thơ, NXB Tiếng Việt, 1991)
- 8- Việt Nam thế kỷ 20 (biên niên sử, NXB Tiếng Quê Hương, 2005)

Tạp chí PHỔ THÔNG trong loạt bài "Người Của Năm 1974" thực hiện nhân kỷ niệm 20 năm (1955-1975) đã viết về Dương Kiên như sau:

“Trong năm 1974, mặc dù là một quân nhân với mọi trói buộc về quân kỷ Dương Kiên vẫn tự đặt mình trước trách nhiệm của một công dân, trách nhiệm đơn thuần nhất nhưng cũng thiết yếu nhất của mỗi người chúng ta.

Trước cao trào đấu tranh của làng văn làng báo cho quyền tự do báo chí và xuất bản, nhân danh một người cầm bút đã phải gác bút từ 5 năm nay vì sự trói buộc độc đoán của chế độ hiện hữu, Dương Kiên đã nhận làm thuyết trình viên trong một hội thảo của Liên Minh Dân Chủ Xã Hội (khối Công Nông) Khánh Hòa, Nha Trang ngày 23-9-1974 về quyền tự do ngôn luận, xuất bản và báo chí.

Ngày 01-10 với tư cách một luật sư có tên trong danh biểu Luật Sư Đoàn Sài Gòn, anh ký tên vào quyết nghị của nhóm luật sư tranh đấu đòi hủy bỏ các sắc luật vi hiến về tự do báo chí, tự do nghiệp đoàn và các nhân quyền căn bản khác.

Về hậu quả sau việc làm đó là anh bị 30 ngày trọng cấm. Và nếu không có phản ứng của Trung Tâm Văn Bút, báo chí Sài Gòn, có lẽ anh đã bị nhiều biện pháp chế tài khác.

Dù đang ở trong vòng quay của quân đội nhưng anh (...) không thể không công khai bày tỏ thái độ. Dù biết trước hậu quả sẽ phải hứng chịu. Vì lương tâm không cho phép anh im lặng.”

Sau tháng 4 năm 1975 Dương Kiên bị đi tù “học tập cải tạo” một thời gian mất mấy năm và khi được ra khỏi trại tù thì vượt biên năm 1979 và sau đó định cư ở Na Uy.

*

Trước Toà Thượng Thẩm Sài Gòn sáng ngày 16-8-1962 khi cùng mặc áo đen và giơ tay tuyên thệ để vào nghề “thầy kiện” thì hôm đó chỉ có 2 người là Dương Kiên và tôi. Bởi thế tại hải ngoại khi nghe ông bạn báo tin vui đã tới tuổi “*thất thập*” tôi có nỗi hứng “*múa rìu qua mắt thợ*” làm bài thơ sau gửi cho văn thi sĩ Dương Kiên để gọi là có chút tình... văn nghệ:

KIÊN ƠI !

*Người xưa "thất thập cổ lai hi".
Người nay bầy chục ta với mi.
Bạn bè "khứa lão" cùng trang lứa
Nhìn quanh cũng thấy chẳng hiếm chi!*

*Cạnh nhau "tuyên thệ" buổi xưa xa
"Thầy cãi" vô nghề mi với ta
Mấy chục năm trời trôi nhanh nhĩ
Bao giờ "ly khách" hết bôn ba?*

*"Xa mặt" nhưng ta chẳng "cách lòng"
Gửi gió tặng mi bầy chục hồng
Mừng ngày "thượng thọ": Thêm đằm ấm!
Thân tâm an lạc! Bước thong dong!*

*

Vào tháng 10-2015 khi tôi hỏi thăm tình hình sức khỏe thì Dương Kiên trả lời bằng e-mail đề ngày 16-10-2015: *“Giao ơi, tao đang hóa trị, lằng nhằng chưa biết ra sao.”*

Còn đây là 2 e-mail của chị Dương Kiên (Kim Anh):

-Ngày 14-10: *“Anh Dương Kiên bị ung thư phổi, di căn lên đến Não, xuống cả Gan và Thận.”*

-Ngày 15-10: *“Dương Kiên đang được Hóa Trị, mới tuần đầu, chưa bị rụng tóc. Vẫn vui vẻ ăn uống bình thường, đi bằng xe vịn tay. Không tiếp xúc với bạn, tránh lây bệnh nếu có của bạn.”*

Một trong những e-mail vào những ngày gần cuối Kim Anh tin như sau:

“Bác Sĩ không dùng phương pháp XẠ trị, chỉ khiến Dương Kiên thêm mệt. Dùng HÓA trị ngăn chặn được ngày nào hay ngày đó. Ngoại trừ vợ con, anh không được phép tiếp xúc với bạn hữu. Anh Dương Kiên thường nói với nhóm bạn thân bên Na Uy: cũng may đúng lúc trở về Na Uy anh mới lâm trọng bệnh, điều anh cần, quan trọng là được hưởng hạnh phúc, biết đâu cũng là cuối cùng bên vợ và các con, các cháu.”

Kim Anh cũng nói thêm là Dương Kiên trước khi về cõi hư vô, tặng Kim Anh 4 câu thơ cuối (Bergen, 4.10. 2015): Tặng em KIM ANH:

*“Một mai rũ áo ra đi
Chỉ là quay gót trở về cố hương
Tạ ơn trăm nhớ ngàn thương
Buông tay chỉ những vô thường thế thôi!”*

Trưa ngày 17 tháng 11 tôi nhận được điện thoại từ Na Uy Kim Anh báo tin:

“Dương Kiên thanh thản ra đi vào 10 giờ 50 sáng ngày Thứ Ba 17 tháng 11 năm 2015 tại Na Uy.”

Hai vợ chồng có 4 con trai và 7 cháu nội! Tất cả đều định cư ở Na Uy.

Tuy nhận biết quy luật “Sinh, Lão, Bệnh, Tử” và mọi sự trên cõi đời này đều là “vô thường”, tôi cũng vẫn không khỏi cúi đầu ngậm ngùi và khẩn thềm cầu chúc cho Luật Sư Dương Kiên được “Tiêu Diêu Miền Cực Lạc”.

NAM MÔ TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT!

LS. NGÔ TĂNG GIAO
(Virginia 17-11-2015)